

CAGLIERO 11

“Musliman - salezijanac”

Dragi salezijanci i prijatelji salezijanskih misija, ovaj mjesec okupila se na Salesianumu u Rimu skupina salezijanaca i Kćeri Marije Pomoćnice kako bi promišljali o salezijanskoj prisutnosti među muslimanima. Prvi takav susret održao se u Kairu (Egipat, 1988), a drugi u Rimu (2001). Zajedno želimo produbiti značenje, mogućnosti i izazove koji proizlaze iz iskustva u mnogim zemljama svijeta gdje smo u svakodnevnom kontaktu s našom braćom muslimanima; u školi, oratoriju, u župi...

Imamo mnogo salezijanaca koji dolaze iz Indonezije, Pakistana ili drugih afričkih zemalja u kojima je muslimanska kultura vrlo jaka. Neki čak dolaze iz miješanih obitelji. Salezijanci iz Europe također su pozvani upoznati bolje islamsku religiju i kulturu da bi imali razboritiji i mudriji odgojni pristup. Među našim bivšim učenicima ima mnogo onih koji su ponosni što su muslimani i što djeluju salezijanski, zahvaljujući don Boscovom preventivnom sustavu. Prof. Francesco Zanini je napisao jednom prilikom u časopisu *Mondo e missione*: „Još uvijek se sjećam riječi jednog Hamdija, Egipćanina koji se

izjašnjavao kao „musliman – salezijanac“, ponosan što je bio u salezijanskom zavodu u Kairu gdje je živio i studirao zajedno sa drugim studentima kršćanima i gdje se njegova islamska vjera obogatila doprinosom prijatelja i profesora kršćana.“ (<http://www.missionline.org/index.php?l=it&art=4597>).

Međureligijski dijalog između muslimana i kršćana jedan je od najvažnijih znakova našeg vremena. Postoje mnoga sredstva dostupna svima, ne samo da upoznamo 5 bitnih elemenata islama, nego i različite običaje i tradicije koji nam pomažu da bolje razumijemo te mlade. Jedan od tih sredstava je i web stranica na osam jezika <http://www.risposteamusulmani.com>.

Ovaj susret, koji je okupio neke salezijance, je svima nama poticaj da svakim danom rastemo u načinu života koji se zove dijalog. Dijalog uklanja predrasude, produbljuje razloge vlastite vjere i zajedno hodi s braćom u ljubavi i istini.

Nadam se da će bogati materijal, iznesen na ovom susretu u Rimu, biti poticaj svoj subraći iz Afrike, Azije, Europe koji se svakodnevno susreću sa stvarnostima islama ne poznajući dovoljno njegove dinamike.

Václav Klement
D. Václav Klement, SDB
Consigliere per le Missioni

Tijekom povijesti se u ime kršćanske vjere pribjegavalo nasilju

„Predstavnici religija okupljeni 1986. u Asizu rekli su – i mi to snažno i odlučno ponavljamo: to nije istinska narav religije. Naprotiv, to je njezino iskrivljavanje i doprinosi njenom nestanku.

Neki pak na to odgovaraju primjedbom: kako znate što je prava narav religije? Zar vaša tvrdnja ne potječe iz činjenice da je među vama snaga religije postala potrošena? Drugi će pak prigovoriti: Postoji li zajednička narav religije koja se nalazi u svim religijama i zato je primjenjiva na sve njih? S tim se upitima moramo suočiti ako se kanimo realistično i vjerodostojno suprotstaviti vjerski motiviranom nasilju. U tome leži temeljna zadaća međureligijskog dijaloga, koju ovaj susret mora ponovno istaknuti.

Kao kršćanin želim kazati kako se tijekom povijesti u ime kršćanske vjere pribjegavalo nasilju. Posramljeno to priznajemo. Ali to je bila zloupotreba naše vjere, u očitoj suprotnosti s njenom pravom naravi.“

Benedikt XVI, Asiz 27 listopada 2011

Naša obitelj bila je budistička, ali neki prijatelji moje sestre su bili katolici tako da je ona često s njima išla na neke aktivnosti organizirane u Crkvi. Jednog dana moja sestra je izrazila želju da postane kršćankom. Tada je moj otac rekao cijeloj obitelji da mu je naš djed prije smrti rekao da su naši preci bili katolici i da potraži naše katoličke rođake. Moj otac je dopustio mojoj sestri da se krsti i dodao je: „Želim da cijela naša obitelj postane katolička po djedovoj želji“.

Nama najbliža crkva je bila ona koju su držali salezijanci i tako je moja sestra upoznala don Fabia Haoa. Povjerala je priču i želju mog oca don Haou, koji nam je vrlo rado pomogao. Nakon nekoliko mjeseci, don Hao je rekao mom ocu da je bio u djedovom rodnom mjestu i da je našao naše katoličke rođake, od kojih je jedan bio postao svećenik.

Na tu vijest moj otac je konačno odlučio da cijela obitelj prijeđe na katoličanstvo. Cijela moja obitelj je prihvatila odluku mog oca, osim mene. Svi su počeli proučavati katekizam, ali bez mene. Opirao sam se, ali uz pomoć don Haoa odlučio sam i ja proučavati katekizam zajedno s mojom obitelji. 22. prosinca 1992. don Hao je krstio cijelu moju obitelj.

Mjesec dana kasnije otkrilo se da je moj otac imao rak. Smrt mog oca, nekoliko mjeseci kasnije, me jako pogodila, ali još više sam bio iznenađen podrškom koju je don Hao pružio mome ocu za vrijeme bolesti i mojoj obitelji nakon njegove smrti. Na kraju sam zamolio sestru da me odvede don Haou. Rekao sam mu da ne znam što je posvećeni život, ali da želim biti kao i on. Tako sam postao aspirant. Za to vrijeme sam radio i podržavao materijalno svoju obitelj.

Nakon što sam pročitao životopise don Bosca, Artemida Zattija i Simona Srugija želio sam postati salezijanski brat pomoćnik. Jednog dana dok sam pospremao jednu staru policu knjiga u prednovicijatu, ugledao sam knjigu koja govori o patnjama i smrti iz ljubavi prema Kristu misionara u Vijetnamu za vrijeme progona. To je bilo sjeme mog misionarskog poziva.

Povjerio sam želju da postanem misionar ad gentes mom magistru u novicijatu i ravnatelju u postnovicijatu. Napisao sam molbu da postanem misionar 2000. godine i bio sam poslan u Papuu Novu Gvineju kako bi studirao na Tehnološkom Institutu „Don Bosco“ i tako se spremao za misije u Mongoliji.

Kada me subraća pitaju zašto želim biti misionar u inozemstvu, kad imamo toliko ljudi u Vijetnamu koji još ne poznaju Krista, jednostavno odgovorim: „Jako puno smo primili od misionara čak i pod cijenu njihova života. Osjećam da mi moramo na isti način širiti našu vjeru u Krista“. Siguran sam da će Bog obilato nagraditi našu velikodušnost. On će poslati više osoba da zauzmu moje mjesto u provinciji.

Od 2004. djelujem u Mongoliji kao misionar i salezijanac brat pomoćnik. Zahvaljujući svjedočenju salezijanaca sam nadvladao tvrdoću mog budističkog srca; to svjedočenje me odvelo Kristu i otkrivanju salezijanskog poziva. Zahvaljujem Bogu za čudesne stvari koje je učinio za mene!

G. Andrea Tran Le Phuong
Vijetnamac, misionar u Mongoliji

Salezijanska misijska nakana

Salezijanci koji rade u islamskim sredinama, posebice u Indoneziji

Da salezijanci koji žive u islamskim sredinama, posebice oni u mladoj delegaturi Indonezije, mogu otkrivati putove misijskog svjedočenja.

Početak kolovoza okupili su se salezijanci koji djeluju u islamskim ambijentima Bliskog Istoka, Europe, sjeverne Afrike te južne i istočne Azije. Molimo da sve salezijanske zajednice koje djeluju u islamskim sredinama mogu otkrivati putove misijskog svjedočenja i strpljivog odgojnog zalaganja. Na poseban način molimo za mladu delegaturu Indonezije koja je osnovana 2010. godine, obuhvaća 5 zajednica i oko 60 subraće vrlo mlade dobi, gotovo svih iz Indonezije.

